

Arrest

nr. 116 255 van 20 december 2013
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 22 augustus 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat K. HINNEKENS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 27 augustus 2012 het Rijk binnen en diende op 28 augustus 2012 een asielaanvraag in. Op 23 juli 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Soedanese nationaliteit per naturalisatie te bezitten, geen enkele andere nationaliteit te bezitten, nooit regelmatig verbleven te hebben buiten Soedan, en uw hele leven te Nyala in de provincie Zuid-Darfoer te hebben gewoond. U bent koptisch-christene, en uw verre voorvaders zijn afkomstig uit Egypte. U beëindigde de lagere- en middelbare school te Nyala, en studeerde er vier jaar lang aan de universiteit. Nadat u uw universitair diploma behaalde in het jaar 2009, vond u eind het jaar 2010 een job bij de Soedanese hulporganisatie 'Sudan Aid'. Nadat u er stage liep eind het jaar 2010, begon u er als assistente boekhouding te werken in januari 2011. In augustus 2011 kwam de veiligheidsdienst naar het bureau van Sudan Aid te Nyala, en u werd samen met enkele van uw collega's meegenomen naar het kantoor van de veiligheidsdiensten voor ondervraging. U bleef die dag gedurende een viertal uren alleen in een bureau bij de veiligheidsdiensten, zonder dat u er ondervraagd werd, en waarna u gezegd werd terug te vertrekken. Uw collega's zeiden u de dag nadien dat het enkel formaliteiten betrof bij hen. In december 2011 werd u opnieuw door de veiligheidsdiensten meegenomen vanop uw werkplaats bij de organisatie Sudan Aid. U werd deze keer wel ondervraagd, en er werden u vragen gesteld omtrent de oorsprong, en het doel van het geld waarmee de organisatie Sudan Aid werkt. U beantwoordde de vragen waarop u het antwoord wist, en na enkele vragen mocht u opnieuw vertrekken. In januari 2012 werd u door de veiligheidsdiensten thuis te Nyala opgehaald. U werd door hen gevraagd informatie te geven omtrent de boekhouding van de organisatie Sudan Aid, hetgeen u weigerde. Ze zeiden u dat ze in dat geval wel hun werk zullen doen, en ze weten hoe ze u moeten vormen, waarna u opnieuw naar huis mocht gaan. Thuis praatte u erover met uw verloofde en vader. Uw vader had schrik voor uw leven, vreesde dat het enkel zou verergeren, en u besloot uw werk bij Sudan Aid op te zeggen. Gezien uw problemen met de veiligheidsdiensten wou uw verloofde zo snel mogelijk met u trouwen. Uw vader was hiermee akkoord, en nadat u op 9 januari 2012 uw ontslag aanbood bij de organisatie Sudan Aid, ging u naar Khartoem om de formaliteiten voor uw aanstaand huwelijk te regelen, en reisde u enkele dagen later verder door naar Shendi – de thuisstad van uw echtgenoot Ihab Raafat – waar u in het huwelijk trad op 22 januari 2012. Jullie huurden daarna een appartement te Khartoem, waar jullie jullie wittebroodsweken wensten te spenderen. Na een drietal weken te Khartoem te hebben verbleven, vielen personen van de Soedanese veiligheidsdiensten dit appartement binnen, namen u mee naar de luchthaven te Khartoem, en vlogen met u onder dwang terug naar Nyala. Ze voerden u te Nyala naar een voor u onbekende plek, waar u vastgehouden en verkracht werd, en na vier dagen vrijgelaten. U werd verplicht thuis te blijven en Nyala niet te verlaten, en u ging daarop terug naar uw ouderlijk huis. U merkte later dat u zwanger was, en u wist niet of het van uw echtgenoot was, dan wel een gevolg was van de verkrachting die u onderging. U overwoog om abortus te plegen, maar zag er van af, daar u omwille daarvan in de problemen zou kunnen komen. Tijdens de maanden dat u gedwongen thuis te Nyala moest blijven, kwamen personen van de veiligheidsdienst meermaals uw ouderlijk huis doorzoeken onder valse voorwendsels, om er zich zo van te verzekeren dat u niet gevlucht was. Uw vader, die via vrienden van hem, kennissen had die leden waren van de janjaweed, regelde uw vlucht vanuit Nyala naar Khartoem. U verliet Nyala samen met uw broer op 24 augustus 2012, en u werd door leden van de janjaweed heimelijk per auto naar Khartoem gevoerd, waar u in contact kwam met de vrouw die u een paspoort bezorgde en samen met u op 26, dan wel 27, augustus 2012 Sudan per vliegtuig verliet. U kwam de volgende dag aan te België, waar u op 28 augustus 2012 asiel aanvraagde bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Het dient vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt. Immers, u heeft uw door u beweerde Darfurese afkomst, uit de stad Nyala te Soedan – evenals uw Soedanese nationaliteit tout court – absoluut niet aannemelijk gemaakt.

U verklaarde uw hele leven als koptisch christene te Nyala, in de provincie Zuid-Darfoer te Soedan, te hebben gewoond, er uw lagere- en middelbare schoolopleiding te hebben beëindigd in elf jaren, alsook gedurende vier jaren gestudeerd te hebben aan de universiteit van Nyala (zie gehoorverslag CGVS dd. 15/05/2013, p. 3, 4 & 6). Nadat u uw universitair diploma behaalde, vond u een job bij de hulporganisatie 'Sudan Aid' te Nyala – een 'sociale organisatie die vluchtelingen te Nyala helpt, zowel op het vlak van gezondheid als onderwijs' – waar u, na er stage te hebben gelopen op het einde van het jaar 2010, in januari 2011 begon als boekhoudingsassistente (zie gehoorverslag CGVS dd. 15/05/2013, p. 7 en gehoorverslag CGVS dd. 24/06/2013, p.16).

Gevraagd hoe u van Nyala naar Khartoem reisde, antwoordde u dat uw vader mensen kende, die u konden helpen om per wagen van Nyala naar Karthoem te vluchten (zie gehoorverslag CGVS

dd. 15/05/2013, p. 8). U gevraagd wie die mensen waren, **antwoordde u dat het janjaweed was die u hielp ontsnappen**. Gevraagd wat de janjaweed zijn, antwoordde u weinig verhelderend dat dat een groep is die janjaweed heet. Gevraagd wat zij doen, antwoordde u dat **u niet weet wat zij doen, u wel zegt dat het een groep is maar dat nog niet betekent dat ze iets doen, en dat het misschien wel de naam is van hun stam**. U verklaarde **dat uw vader die mensen kende**, en u zo kon vluchten naar Khartoem (zie gehoorverslag CGVS dd. 15/05/2013, p. 13). Gevraagd of de groep janjaweed iets te maken heeft met de rebellen in Darfur, dan wel of zij niets van doen hebben met de rebellen, antwoordde u **niet te weten wie die mensen [de janjaweed] zijn. U voegde eraan toe dat het misschien rebellen zijn, maar misschien ook niet, en dat ze misschien tegen de [Soedanese] staat zijn, daar u weet dat ze bang zijn van de veiligheidsdienst** (zie gehoorverslag CGVS dd. 15/05/2013, p. 18). Tijdens het tweede gehoor op het CGVS gevraagd hoe het komt dat u niet weet wie of wat de janjaweed zijn, antwoordde u **dat u ze pas op die dag zelf ontmoette** (zie gehoorverslag CGVS dd. 24/06/2013, p. 3). Gevraagd **of u zich dan niet afvroeg wie zij waren, en wat zij doen enzo**, antwoordde u **dat u zich die vraag niet stelde** en u wou vertrekken (zie gehoorverslag CGVS dd. 24/06/2013, p. 4). Gevraagd of u voorheen nooit hoorde praten over de janjaweed, antwoordde u dat u dat soms wel hoorde. Gevraagd wat u ervan weet, antwoordde u weinig verhelderend dat u erover hoorde spreken wanneer er problemen waren in Darfoer. Gevraagd wat u dan hoorde, antwoordde u dat u hoorde dat de janjaweed problemen creëerden, daar **ze niet akkoord waren met de situatie in Darfur, noch met de Soedanese overheid**. Gevraagd of u kunt uitleggen wat u bedoelt met 'niet akkoord met de situatie', antwoordde u enkel dat u dat hoorde en voegde u eraan toe dat u niets van politiek kent. U geconfronteerd met de vaststelling **dat u bij een hulporganisatie werkte die hulp biedt aan vluchtelingen in Darfoer, en u toch wel iets moet weten over hetgeen in Darfoer gebeurde**, antwoordde u dat u maar een jaar bij die organisatie werkte – **hetgeen evenwel geen overtuigend argument vormt ter verklaring van uw opmerkelijke onwetendheid betreffende de situatie in Darfoer, daar u wel uw hele leven in Nyala te Darfur woonde, er schoolliep, en er naar de universiteit ging**. Gevraagd wat u weet te vertellen over het conflict te Darfoer, en of u voorbeelden kunt geven van gebeurtenissen die zich voordeden, antwoordde u **dat u zich niet interesseert in politiek, maar u er wel over hoorde praten en u begreep dat het in essentie een conflict tussen stammen is** (zie gehoorverslag CGVS dd. 24/06/2013, p. 6). Gevraagd tussen welke stammen dit conflict zich dan afspeelt, antwoordde u dat u enkel weet dat het tussen stammen was, **maar dat u niet weet tussen welke stammen** (zie gehoorverslag CGVS dd. 24/06/2013, p. 7). Gevraagd of de Soedanese overheid dan geen betrokken partij was bij het conflict in Darfoer, antwoordde u **dat de overheid niet betrokken is, maar poogt te helpen om de problemen op te lossen en de mensen te beschermen**. Gevraagd welke rebellenbewegingen u kent, die actief zijn in de regio van Darfur, antwoordde u, de vraag ontwijkend, dat het de stammen aan de rand van het wilayat zijn die problemen veroorzaken, en zij opposanten en rebellen zijn (zie gehoorverslag CGVS dd. 15/05/2013, p. 17).

Gevraagd of u namen weet te geven, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u dan **geen enkele rebellenbeweging kent die actief is in Darfur**, antwoordde u dat u enkel weet dat er een zekere Khalil was – maar u weet niet bij welke rebellenbeweging die zou geweest zijn, en verder weet u er helemaal niets meer over te vertellen.

Het dient reeds opgemerkt dat uw complete onwetendheid omtrent de situatie in Darfur, omtrent de rebellenbewegingen die er actief zijn, en omtrent wie of wat de janjaweed zijn, ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw, door u geopperde, Darfurese afkomst en woonplaats te Nyala. Immers, dat u, als universitair geschoolde vrouw, die haar hele leven te Nyala woonde als een koptisch christene, en werkzaam was bij een NGO die zich inzet voor de vluchtelingen en ontheemden te Darfoer, geen enkele rebellenbeweging zou kennen, en geen enkel benul zou hebben van wie of wat de janjaweed zijn, is dermate frappant, en ongeloofwaardig, dat er reeds fundamentele twijfels rijzen met betrekking tot de geloofwaardigheid van de door u geopperde Darfurees-Soedanese afkomst. Immers, zoals ook te lezen valt in de objectieve informatie (toegevoegd aan het administratief dossier), zijn de janjaweed-milities berucht en gekend in Darfoer, en er wordt algemeen aangenomen dat – hoewel de Soedanese overheid dit steeds met klem ontkende – de janjaweed-milities financieel en materieel gesteund worden/werden door de Soedanese overheid, als tegengewicht voor de in Darfoer aanwezige rebellengroepen. De acties van de janjaweed-milities zijn in deze context reeds meermaals veroordeeld als genocidair, acties gericht tegen de niet-Arabische en/of niet-islamitische bevolking en etnieën waarbij naar schatting reeds 200 000 – 400 000 burgers omkwamen. In deze context werd de Soedanese president Omar Al Bashir in juli 2008 door het

Internationaal Strafhof ervan in beschuldiging gesteld een genocidecampagne te leiden in Darfur, met behulp van de janjaweed-milities. Uw verklaringen, namelijk dat 'de janjaweed problemen creëert, onder meer omdat ze niet met de overheid akkoord zijn', 'ze tegen de overheid zijn en bang zijn van de veiligheidsdiensten', alsook uw verklaringen dat 'de Soedanese overheid poogt te helpen en de mensen te beschermen', zijn tekenend voor het volkomen ongeloofwaardige, en allerm minst doorleefde karakter van uw verklaringen, als koptisch christene en universitair geschoolde vrouw, uw hele leven te hebben gewoond te Nyala in Zuid-Darfoer. Dat uw vader voorts hulp zou hebben gezocht, uitgerekend bij leden van de janjaweed-milities, en hen zou verzocht hebben een christelijke vrouw te helpen ontsnappen aan de Soedanese veiligheidsdiensten, is geenszins geloofwaardig en draagt enkel bij tot de volkomen ongeloofwaardigheid van de door u beweerde Darfoerese afkomst en woonplaats te Nyala.

Gevraagd in welk wilayat de stad Nyala gelegen is, antwoordde u correct Zuid-Darfoer (zie gehoorverslag CGVS dd. 15/05/2013, p. 15). Gevraagd welke wilayats grenzen aan het wilayat Zuid-Darfoer, antwoordde u Kordofan en **Fasher**. Gevraagd welke wilayats er nog aan Zuid-Darfoer grenzen, antwoordde u **Mellit**. Gevraagd of Fasher en Mellit dan wilayats zijn, antwoordde u dat u niet goed bent in geografie, het misschien wel steden zijn, en **u het niet weet**. U voegde er, weinig verhelderend, aan toe dat Nyala in het zuiden van Darfoer is, en dat u niet vaak Nyala verliet. **Gevraagd waar Fasher ligt, en of dat ook in Darfoer is, antwoordde u dat u alles dooreen sloeg, en u het niet meer weet – hetgeen toch wel uiterst vreemd is voor iemand die beweert haar hele leven te Darfoer te hebben gewoond. Gevraagd of Fasher wel of niet in Darfoer ligt, antwoordde u dat het niet zo ver van Darfoer is, als je met de auto gaat (zie gehoorverslag CGVS dd. 15/05/2013, p. 16). Uit de beschikbare informatie (zie informatie in administratief dossier) blijkt evenwel dat Fasher de hoofdstad van het wilayat Noord-Darfoer is, en Mellit een stad is die eveneens in Noord-Darfoer ligt. Verder blijkt dat het wilayat Zuid-Darfoer, voordat de wilayats Centraal- en Oost-Darfoer werden gecreëerd in het jaar 2012, grensde aan de wilayats Zuid-Kordofan, Noord-Kordofan, Noord-Darfoer, en West-Darfoer. Sinds de wilayats Oost- en Centraal-Darfoer werden gecreëerd in januari 2012, grenst Zuid-Darfoer aan de wilayats Noord-Darfoer, Centraal-Darfoer en Oost-Darfoer. Gevraagd of u dorpen of steden kent in de buurt van Nyala, antwoordde u dat u geen verschil weet te maken tussen wilayats, steden en districten (zie gehoorverslag CGVS dd. 15/05/2013, p. 18). U herhaalde daarna weinig verhelderend, dat u weet dat Nyala een stad is in Zuid-Darfoer, u steden kent zoals Fasher, Daein, Babanusa en Jabal marra, en dat u denkt dat Mellit ook een stad is. Uit de beschikbare informatie blijkt **dat Fasher en Mellit (dat wel degelijk een stad is) in het wilayat Noord-Darfoer liggen, Daein – sinds de creatie van het wilayat Oost-Darfoer – hoofdstad is van het wilayat Oost-Darfoer, Babanusa in het wilayat Zuid-Kordofan ligt, en dat Jabal Marra geen stad is, maar een bergketen in het wilayat Noord-Darfoer. U nogmaals gevraagd of u dorpen of steden kent die dicht bij Nyala zijn, antwoordde u Bahr al Gazal. Het dient evenwel opgemerkt dat Bahr Al Gazal een provincie in het huidige Zuid-Soedan betreft. Gevraagd of u dan geen andere dorpen of steden kent nabij Nyala, antwoordde u Boulboul en Bileil en voegde u eraan toe dat u niet weet of het dorpen dan wel regio's zijn. Het dient opgemerkt dat uw treffende onwetendheid omtrent dorpen of stadjes in de nabijheid van Nyala, het hierboven reeds vastgestelde, ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen uit Nyala afkomstig te zijn, en er uw hele leven te hebben gewoond, bevestigt. Deze onwetendheid is des te opmerkelijker, daar u – ter verschoning van uw onwetendheid betreffende de regio van waar u afkomstig zou zijn – meermaals aangaf dat u niet veel reisde, en Nyala niet vaak verliet, maar u dan – gevraagd naar dorpen of stadjes nabij Nyala – enkel steden uit andere wilayats, een buitenlandse provincie, en een bergketen in een ander wilayat weet te noemen. Dat u daarenboven, betreffende de plaatsnamen die u wel wist te noemen, niet blijkt te weten of het steden, dorpen of regio's zijn (dan wel bergketens, of provincies in een ander land), sterkt enkel de vaststelling dat uw (zeer) selectieve kennis van de regio waar u van afkomstig zou zijn, een ingestudeerd karakter heeft, en de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u geopperde Darfoerese afkomst bevestigt.****

Gevraagd wie de wali is van Zuid-Darfoer, antwoordde u Atta Mannan (zie gehoorverslag CGVS dd. 15/05/2013, p. 16). Gevraagd wanneer hij wali was, antwoordde u dat hij de wali was wanneer u er woonde. Gevraagd of hij nog steeds de wali was, toen u Nyala verliet, antwoordde u dat hij de gouverneur was toen u zich in uw huis verschuilde. U verklaarde verder dat hij de gouverneur was, en u niet weet of dat al veranderde. Gevraagd wanneer er voor het laatst van wali gewisseld werd, toen u nog in Nyala woonde, antwoordde u het niet te weten, en voegde u eraan toe dat u sinds februari [2013] tot uw vertrek uit Nyala, binnen bleef thuis, en u niet buiten kwam (zie gehoorverslag CGVS dd.

24/06/2013, p. 7). Gevraagd of er in december 2011 en januari 2012 protesten vanwege de bevolking plaatsvonden te Nyala, antwoordde u dat er niets was (zie gehoorverslag CGVS dd. 24/06/2013, p. 8). Het dient opgemerkt **dat de door u genoemde Atta Mannan wali was van het wilayat Zuid-Darfoer van 24 juni 2004 tot 7 juli 2007, en er sindsdien reeds 5 verschillende wali's geweest zijn in Zuid Darfoer** (zie informatie in administratief dossier). Na de creatie van de wilayats Oost- en Centraal-Darfoer, werd wali Abdul Hamid Musa Kasha van Zuid Darfoer vervangen door Hamad Ismail Abdul Karim, hetgeen massale volksprotesten uitlokte te Nyala, in januari 2012. **Uw onwetendheid betreffende de gouverneurs, ofte wali's, in Zuid-Darfoer, en uw complete onwetendheid betreffende de wissel van gouverneur in januari 2012 – hetgeen massale protesten uitlokte te Nyala, alsook uw verklaring dat Atta Mannan nog steeds gouverneur was te Zuid-Darfoer toen u zich in uw huis te Nyala verschuilde, vooraleer u er vertrok in augustus 2012, doen verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u beweerde Darfurees-Soedanese afkomst.**

Gevraagd of er een rivier stroomt te Nyala, antwoordde u bevestigend, en voegde u eraan toe dat het een grote rivier is, waar u heenging wanneer het mooi weer was (zie gehoorverslag CGVS dd. 24/06/2013, p. 8). Gevraagd waar deze rivier stroomt, en of ze door het midden van de stad Nyala stroomt, dan wel ten zuiden of ten oosten, antwoordde u **het niet zeker te zijn**. U verklaarde, weinig overtuigend, dat u niet vaak het huis uit kwam, en u dingen die ver waren van Nyala niet kende. U geconfronteerd met uw verklaring dat u er heenging wanneer het mooi weer was, antwoordde u, weinig overtuigend, dat jullie met de auto gingen en u niet weet of het ten noorden, zuiden of oosten was. **Uit de beschikbare informatie (zie kaart Nyala in administratief dossier) valt duidelijk te zien dat er een rivier stroomt doorheen Nyala, net ten zuiden van het centrum.** Gevraagd waar de luchthaven van Nyala gesitueerd is, en of deze ten zuiden, ten oosten, ten westen, of ten noorden van Nyala ligt, antwoordde u dat u het niet zeker bent, daar u die richtingen niet goed kent. U gevraagd of u grafisch kunt aanduiden waar de luchthaven ten opzichte van Nyala ligt, duidde u een plek aan, die volledig ten noorden van Nyala ligt. **Uit de beschikbare informatie (zie kaart Nyala in administratief dossier), blijkt evenwel dat de luchthaven van Nyala volledig ten oosten van de stad Nyala ligt.** Gevraagd naar uw leven aan de universiteit van Nyala, verklaarde u onder meer dat de universiteit na het eerste jaar zijn deuren sloot gedurende zes maanden, omwille van problemen (zie gehoorverslag CGVS dd. 24/06/2013, p. 10). Gevraagd welke de problemen waren, antwoordde u enkel dat de studenten problemen veroorzaakten bij de studentenvakbond, en de universiteit nadien weer opende. Nogmaals gevraagd wat de problemen dan waren, antwoordde u dat u niet betrokken was. U geconfronteerd met uw verklaring dat de universiteit gesloten was gedurende zes maanden, en u dan toch wel iets moet afweten van de problemen, antwoordde u ontkennend. U verklaarde dat de studentenvakbond problemen creëerde, en de studenten manifesteerden, maar gevraagd waarom, weet u enkel vaagweg en zonder meer te antwoorden dat het 'een politieke kwestie' is. **Het dient evenwel opgemerkt dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de universiteit te Nyala in het jaar 2005 werd gesloten na een dispuut tussen de studenten en de universiteitsadministratie betreffende de examenresultaten, waarna studentenprotesten uitbraken en meerdere studenten werden gearresteerd. Dat u hierover helemaal niets weet te vertellen, u zelf verklaarde dat de universiteit gedurende zes maanden was gesloten, maar u er blijkbaar geen enkel idee van heeft waarom de universiteit, waar u zelf schoolliep, een half jaar lang gesloten bleef, doet verder ernstig afbreuk aan de door u geopperde afkomst uit de stad Nyala, en derhalve eveneens aan uw, door u geopperde, academisch onderricht aldaar.**

Gevraagd of u, sinds u Soedan verliet, reeds contact opnam met mensen van Sudan Aid – de organisatie waarbij u sinds eind 2010 werkzaam was, eerst als stagiaire en sinds januari 2011 als werknemer – antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS dd. 24/06/2013, p. 15). Gevraagd of u, naast uw eigen problemen, collega's had bij de organisatie Sudan Aid, die specifieke problemen kenden met de veiligheidsdiensten, antwoordde u dat u niet hoorde dat iemand dezelfde problemen gehad zou hebben zoals u (zie gehoorverslag CGVS dd. 24/06/2013, p. 5). Gevraagd of er, tijdens de maanden maart tot augustus – toen u zelf te Nyala was – iets specifiek gebeurde in het bureau van Sudan Aid, en of ze nog last hadden van de veiligheidsdiensten, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of ze in die periode dan vredevol verder werkte, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of u – gegeven uw verklaringen samen met uw collega's te zijn gearresteerd door de veiligheidsdienst - niet wilt weten hoe het met hen gaat, en of ze er al dan niet nog werken, antwoordde u dat ze zeiden dat het niets was, wanneer u ze terug tegenkwam nadien (zie gehoorverslag CGVS dd. 24/06/2013, p. 15). Aan u verduidelijkt dat u verklaarde dat dat ook bij u het geval was de eerste keren, maar u ermee geconfronteerd dat u Soedan uiteindelijk wel moest ontvluchten, en opnieuw gevraagd of u dan

niet zou willen weten hoe het nu met uw collega's gaat, antwoordde u dat **zij 'op zichzelf zijn' en het probleem enkel bij u erger werd**. Gevraagd of u **D. P. kent**, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS dd. 24/06/2013, p. 18). **Gevraagd of hij nog steeds bij Sudan Aid werkt, antwoordde u dat hij er tot op heden werkt** (zie gehoorverslag CGVS dd. 24/06/2013, p. 19). Gevraagd of **J. C.**, die u noemde als hoofd van de dienst economaat, **nog steeds bij Sudan Aid werkt, antwoordde u bevestigend, en voegde u eraan toe dat ze er nog allemaal werkten voor u er vertrok, maar de laatste tijd de situatie niet zo stabiel was**. **Gevraagd of er iets gebeurde op het bureau van Sudan Aid, in april 2012, antwoordde u ontkennend**, en voegde u er eerder vaag aan toe dat er enkel grote problemen waren op het einde van het jaar, en er wel 'ordinaire' problemen waren. U ermee geconfronteerd dat uit de beschikbare informatie blijkt **dat Sudanaid te Nyala in april 2012 gesloten werd door de veiligheidsdiensten, en onder meer D. P. en J. C. gearresteerd werden, en gevraagd hoe het kan dat u daarover niets afweet, gezien u in die periode in Nyala was, antwoordde u enkel dat u daarover niets hoorde**. Nogmaals gevraagd hoe het mogelijk is dat u hierover niet op de hoogte bent, gezien u op dat moment te Nyala was en uw collega's gearresteerd werden, antwoordde u vaagweg en de vraag ontwijkend dat u hoorde zeggen dat de organisatie ging sluiten, dan wel gesloten is. Gevraagd hoe het dan komt dat dit voorval, waarbij uw collega's met naam genoemd worden, wel in de media verschijnt, maar er over uw verhaal niets terug te vinden valt, antwoordde u enkel **dat u het niet weet en u zelf niet eens wist dat hun namen in de media kwamen – hetgeen overigens een opmerkelijke desinteresse aantoont voor de personen waarmee u zou hebben samen gewerkt, en die, net zoals u, door de veiligheidsdiensten vervolgd werden ten gevolge van hun werkzaamheden bij een christelijke NGO**. Gevraagd sinds wanneer de organisatie 'Sudan Aid' actief was te Nyala, antwoordde u sinds het jaar 2007 (zie gehoorverslag CGVS dd. 15/05/2013, p. 19 en gehoorverslag CGVS dd. 24/06/2013, p. 14). **Het dient evenwel opgemerkt dat de organisatie Sudan Aid, zo blijkt uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve) reeds sinds het jaar 2004 actief was te Nyala**. Gevraagd of er nog andere afdelingen van Sudan Aid bestonden, elders in Soedan, antwoordde u, tijdens het eerste gehoor op het CGVS, dat het volgens u enkel te Nyala was (zie gehoorverslag CGVS dd. 15/05/2013, p. 19). Wanneer u dezelfde vraag gesteld werd tijdens het tweede gehoor op het CGVS, antwoordde u dan weer, **tegenstrijdig aan uw eerder antwoord**, dat er nog een afdeling te Daein was (zie gehoorverslag CGVS dd. 24/06/2013, p. 14). Gevraagd welke projecten zoal georganiseerd werden door Sudan Aid in het jaar 2011, de periode wanneer u bij Sudan Aid werkte, antwoordde u eerst ontwijkend dat u enkel bij de financiën werkte en niet elders (zie gehoorverslag CGVS dd. 24/06/2013, p. 16). Gesteld **dat u toch wel iets moet weten van projecten die georganiseerd werden**, gezien er ook steeds budgetten nodig zijn als er een project wordt georganiseerd, antwoordde u, nogmaals trachtend om deze vraag te ontwijken, dat het diensthoofd was bevoegd voor de budgetten. Nogmaals gevraagd of u weet heeft van de verschillende projecten die door Sudan Aid georganiseerd werden in het jaar 2011, antwoordde u dat er poliklinieken waren, er scholen werden gebouwd, en er ook een naaiopleiding werd georganiseerd (zie gehoorverslag CGVS dd. 24/06/2013, p. 17). Gevraagd naar een concreet voorbeeld, van een concreet project dat werd gerealiseerd in het jaar 2011, antwoordde u dat de constructie van scholen een project was. U gaf aan dat er in het kamp van Dreig scholen werden gebouwd, maar dat dit niet in het jaar 2011 was. Gevraagd of Sudan Aid in het jaar 2011 plande om scholen te bouwen, antwoordde u dat er in 2011 geen scholen werden gebouwd, en er toen enkel scholen werden gerenoveerd. Gevraagd of 'Tekla' u iets zegt, antwoordde u dat u reeds van die 'term' hoorde. U geconfronteerd met de vaststelling dat Tekla een dorp is, waar Sudan Aid in 2011 plande om een school te bouwen, antwoordde u enkel dat dat kan, en u er niet van hoorde. Gevraagd of 'Fardous' u iets zegt, antwoordde u ontkennend. **Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat Sudan Aid wel degelijk scholenbouw plande in het jaar 2011 in Darfur, en, naast een school te Tekla, ook in het El Neem kamp te Daein, en in Fardous scholen plande te bouwen**. Gevraagd of u het project 'Darfur Emergency Crisis Response' kent, antwoordde u daar niet van te hebben gehoord (zie gehoorverslag CGVS dd. 24/06/2013, p. 18). U erop gewezen dat uit de beschikbare informatie blijkt dat dit een project vanwege Sudan Aid betreft, in het jaar 2011, waarvoor een budget van 637 500 dollar voorzien was, vraagt u zich af of u dan informatie moet geven over dat project. U verklaarde vervolgens – in tegenstelling tot uw eerdere verklaring nooit van dit project gehoord te hebben – vaagweg en weinig geloofwaardig dat u denkt dat dat project drie poliklinieken verzamelt, en dat het budget was dat gegeven werd. **Dat u geenszins op de hoogte blijkt te zijn van het feit dat de organisatie Sudan Aid te Nyala in april 2012 door de veiligheidsdiensten gesloten werd, en meerdere van uw collega's hierbij gearresteerd werden, terwijl u in Nyala verbleef van februari tot augustus 2012, dat u niet weet wanneer Sudan Aid actief werd te Nyala, u tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende de vraag of Sudan Aid nog**

elders te Soedan actief was, en uw onwetendheid betreffende projecten die Sudan Aid organiseerde in het jaar 2011, het enige volledige jaar dat u bij de organisatie werkte, doen volkomen afbreuk aan de door u geopperde activiteiten bij Sudan Aid te Nyala, en bevestigen verder de, hierboven reeds besproken, ongeloofwaardigheid van de door u geopperde Darfurees-Soedanese afkomst.

U verklaarde dat u in januari 2012 naar Khartoem ging om er papieren te laten maken voor uw huwelijk, u na enkele dagen naar Shendi reisde, en dat u samen met uw echtgenoot te Khartoem verbleef, nadat jullie waren getrouwd te Shendi (zie gehoorverslag CGVS dd. 15/05/2013, p. 13 & 14, en gehoorverslag CGVS dd. 24/06/2013, p. 20). Gevraagd welke steden of dorpen u tegenkwam, onderweg tussen Nyala en Khartoem, antwoordde u, weinig overtuigend, dat u daar niet op lette (zie gehoorverslag CGVS dd. 15/05/2013, p. 19). U verklaarde voorts dat u en uw echtgenoot uitgingen en wandelden in Khartoem, en jullie samen ook naar Oumduurman gingen, waar uw echtgenoot vrienden had (zie gehoorverslag CGVS dd. 24/06/2013, p. 20). Gevraagd of Oumduurman ver van Khartoem is, antwoordde u dat het niet zo ver is, en verklaarde u dat het per auto ongeveer een half uur is. Gevraagd of er een rivier is in Khartoem, antwoordde u de Nijl. Gevraagd of dat de blauwe, dan wel de witte Nijl is, antwoordde u enkel de Nijl te kennen. **Het dient evenwel opgemerkt dat de stad Oumduurman – hoewel vroeger een aparte stad – op heden grenst aan de stad Khartoem, op het punt waar de rivieren de Blauwe Nijl en de Witte Nijl samenkomen, en er enkel een brug over te steken valt om van Khartoum naar Oumduurman te gaan** (zie informatie in administratief dossier). **Gegeven uw onwetendheid betreffende de stad Khartoem, en uw volkomen onwetendheid omtrent steden of dorpen tussen Nyala en Khartoem, dient geconcludeerd dat u evenmin aannemelijk heeft weten te maken ooit in Khartoem te zijn geweest.**

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststelling, kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde Darfurese afkomst, en de door u beweerde professionele activiteiten voor de organisatie Sudan Aid. Gezien uw verklaringen uw hele leven in Nyala te Zuid-Darfoer te hebben gewoond, en uw weinige en foutieve kennis omtrent Khartoem, waar u een drietal weken verbleven zou hebben, kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde Soedanese nationaliteit.

Als laatste dient nog opgemerkt dat u de door u beweerde reisweg naar België, evenmin aannemelijk heeft weten te maken.

U verklaarde dat u op 26 of 27 augustus per vliegtuig vanuit Khartoem naar België reisde, waar u de dag erna in de luchthaven van Brussel aankwam (zie gehoorverslag CGVS dd. 15/05/2013, p. 7). Gevraagd welke documenten u gebruikte om te reizen, antwoordde u het niet te weten, en verklaarde u dat de vrouw alles deed. Gevraagd welke documenten zij u dan bezorgde, antwoordde u te weten dat ze een paspoort had, en voegde u eraan toe dat u dat paspoort nooit in uw eigen handen heeft gehad. Gevraagd of u uw paspoort dan niet zelf moest voorleggen bij de grenscontrole, bij aankomst in België, antwoordde u dat het de vrouw was die de documenten toonde bij de controle. **Deze verklaringen weten niet te overtuigen. Het is immers een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Voorts blijkt uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier), dat iedere persoon, bij aankomst in de luchthaven Brussel Nationaal, individueel aan een grenscontrole van de identiteitsdocumenten onderworpen wordt. Uw verklaringen wat betreft de door u ondergane grenscontrole van identiteitsdocumenten bij aankomst in België, doen fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende de manier waarop u naar België zou zijn gereisd.**

Gegeven het bovenstaande, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

De door u, in het kader van uw asielrelaas, neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Wat betreft de door u neergelegde badge van uw werk bij Sudan Aid, dient opgemerkt dat op deze kaart de organisatie 'Sudan Aid' nergens vermeld staat, en er voorts een schrijffout staat in het engelstalige 'humanitain Aid Commission', waar dit 'humanitarian' moest zijn. Ongeacht deze vaststellingen, dient opgemerkt dat deze kaart geen bewijs vormt van uw werkzaamheden bij de organisatie 'Sudan Aid'. **Immers, de door u geopperde afkomst uit Nyala, en de door u geopperde werkzaamheden bij Sudan Aid, werden hierboven reeds volkomen ongeloofwaardig bevonden. Gegeven deze vaststelling, alsook gegeven de vaststelling dat**

uit de beschikbare informatie blijkt dat Soedan volgens de 'Transparency International's Corruption Perceptions Index' van het jaar 2011, een van 's werelds meest corrupte landen is, en de corruptie er verspreid is doorheen alle lagen van de maatschappij, kan de door u neergelegde badge niet authentiek, noch als een begin van een bewijs, bevonden worden. Omwille van dezelfde redenen, kan er evenmin enige bewijswaarde gehecht worden aan het door u neergelegde universitair diploma vanwege de universiteit te Nyala. Hierbij dient nog opgemerkt dat – nadat u dit diploma tijdens het eerste gehoor op het CGVS reeds had neergelegd – wanneer u tijdens het tweede gehoor op het CGVS **gevraagd werd of u het logo van de universiteit van Nyala kunt beschrijven** – een logo dat ook op het door u neergelegde diploma voorkomt – u antwoordde **dat u het niet zeker bent, het op uw diploma staat, en het kleur kastanjekleurig is, wit en bruin** (zie gehoorverslag CGVS dd. 24/06/2013, p. 12). **Het dient evenwel vastgesteld dat de kleuren op het logo van de universiteit van Nyala, een helder geel en groen zijn.** De onwetendheid betreffende het logo van de universiteit waar u vier jaar lang gestudeerd zou hebben, en waarvan u een diploma neerlegde (waarop het betreffende logo afgebeeld staat), nadat u het diploma neerlegde en u het niet meer in handen had, sterkt voorts de conclusie dat er geenszins enige bewijswaarde aan dit document toegekend kan worden. Wat betreft het door u neergelegde Soedanees nationaliteitscertificaat per naturalisatie, dient eveneens opgemerkt dat aan dit document – gegeven de hierboven vastgestelde volkomen ongeloofwaardigheid van uw beweerde Darfoerese afkomst uit Nyala, en uw onwetendheid betreffende andere steden en dorpen in Sudan, alsook gegeven de informatie over de welig tierende corruptiepraktijken te Soedan – geen enkele bewijswaarde toegekend kan worden, en dit document derhalve niet authentiek bevonden wordt. Omwille van dezelfde redenen kan er evenmin enige bewijswaarde worden gehecht aan het door u neergelegde huwelijkscertificaat vanwege de aartsbisschop van de koptische kerk te Oumdouman. Daarenboven dient nog opgemerkt dat er in dit document nergens te lezen valt dat u te Soedan getrouwd zou zijn, en dient eraan herinnerd, zoals hierboven reeds opgemerkt, dat u er klaarblijkelijk niet van op de hoogte bent dat Khartoum en Oumdouman verbonden steden zijn, aan de samenvloeiing van de Witte en de Blauwe Nijl, terwijl dit huwelijksattest u wel afgegeven zou zijn door de aartsbisschop te Oumdouman.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift een document "Voorzijde Badge zoals neergelegd op CGVS met omcirkeling Arabische tekst met Sudan Aid". Verzoekster bezorgt per aanvullend schrijven van 16 september 2013 nog de volgende documenten: "Envelop en binnen envelop, Foto gezinsuitstap, Attest slagen examens dd. 6/10/2009 in het zesde niveau, Attest pastoor Koptische kerk in Nyala dd. 15/8/2013, Rapporten 1994-95, Rapport middelbaar onderwijs, Studentenkaart 2003-2004, Examengetuigschrift niveau 4, Getuigschrift basisonderwijs 2001, Studentenkaart 2006-2007, Studentenkaart 2007-2008, Studentenkaart 2008-2009" alsmede bezorgt zij per aangetekend schrijven van 18 oktober 2013 kopieën van deze documenten en beëdigde vertalingen.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster voert aan "Dat de rechtsregelen die opleggen dat de bestreden beslissing zou gemotiveerd zijn geschonden worden alsmede de artikelen 1 van het Verdrag van Genève en de

artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de vreemdelingenwet schendt en de artikelen artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dat de verzoeker zal aantonen dat de aangevochten beslissing artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, artikel 62 van de wet van 15 december 1980 schendt, dat de motivatie van de beslissing gebrekkig is, onjuist, onvoldoende en dat door deze beslissing te nemen, het Commissariaat generaal een machtsmisbruik heeft begaan en heeft nagelaten om de verschillende elementen van de gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève en in de zin van subsidiaire bescherming die verzoeker naar voren heeft gebracht voor de verschillende instanties te onderzoeken. Dat de verzoeker zal eveneens aantonen dat door de bestreden beslissing te nemen, het Commissariaat een manifeste beoordelingsfout heeft begaan, het principe van goede administratie heeft geschonden alsmede het algemeen principe dat elke administratieve overheid gehouden is om te oordelen met kennis van alle elementen van de zaak en met het naleven van de zorgvuldigheidsplicht en dat het dus ten onrechte is dat het Commissariaat generaal verzoeker niet heeft erkend als vluchteling noch de subsidiaire bescherming heeft toegekend. Dat artikel 1 van het Verdrag van Genève van directe werking is; dat in ieder geval artikel 48 van de vreemdelingenwet dit artikel van toepassing maakt in het Belgische recht. Dat artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 49 geschonden en de bestreden beslissing niet gemotiveerd blijkt te zijn. Dat men immers gelet op de omstandigheden van de kandidaat vluchteling verklaringen vergt die men niet vermag te vragen". Verzoekster vermeldt tevens artikel 2 en 3 van de formele motiveringswet.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Waar verzoekster poneert dat de beslissing met "machtsoverschrijding" is genomen, kan slechts worden vastgesteld dat verzoekster niet toelicht waarom de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet bevoegd was tot het nemen van de bestreden beslissing, noch wordt toegelicht op welke onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven de beslissing zou steunen (RvS 4 maart 1960, nr. 7681; RvS 30 september 1960, nr. 8094; RvS 23 november 1965, nr. 11.519). Dit onderdeel van het middel is, in zoverre al ontvankelijk, ongegrond.

2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.6. Wat betreft verzoeksters algemene verwijzing naar "het principe van goede administratie" stelt de Raad vast dat in het verzoekschrift enkel de motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht concreet worden vermeld. Het komt niet toe aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om te bepalen welk(e) ander(e) beginsel(en) verzoekster eventueel nog zou kunnen bedoelen, derhalve wordt dit onderdeel van het middel, in zover het geen betrekking heeft op de motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht, niet ontvankelijk aangevoerd.

2.7. Artikel 39/10, eerste lid van de Vreemdelingenwet dat de behandeling van het beroep gebeurt door een alleen zetelend lid. Ingevolge het derde lid van voormeld artikel kan de Kamervoorzitter, als

verzoeker daarom op gemotiveerde wijze vraagt in zijn verzoekschrift of ambtshalve, bevelen dat een zaak wordt verwezen naar een kamer met drie leden wanneer de juridische moeilijkheid of het belang van de zaak dan wel bijzondere omstandigheden daartoe grond opleveren. Verzoeker motiveert niet waarom de zaak zou behandeld moeten worden door drie rechters en er is geen reden voorhanden om de zaak ambtshalve te verwijzen naar een kamer met drie leden. Het verzoek wordt verworpen.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006).

3.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoeksters verklaringen voldoende zijn om haar voorgehouden vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongrondigheid van verzoekers asielaanvraag.

3.3. Indien verzoekster aanvoert dat ze gedurende grote gedeeltes van het verhoor afgeleid was door haar baby, dan stelt de Raad vast dat in het eerste gehoorverslag inderdaad geacteerd staat dat de baby diverse keren begon te huilen, maar tevens dat dit noch de logica, noch de vlotheid van haar antwoorden in negatieve zin heeft beïnvloed. Verder werd twee maal een korte pauze toegekend om verzoekster de mogelijkheid te geven haar kindje te doen slapen (gehoor 1 p. 9) dan wel te voeden (gehoor 1 p. 15), zodat de dossierbehandelaar alleszins rekening heeft gehouden met verzoeksters baby en de mogelijkheid een rustig verhoor af te leggen. Daarenboven werd een tweede gehoor georganiseerd om verzoekster de gelegenheid te geven het interview zonder haar baby af te leggen. In deze stelt de Raad vast dat er geen dermate verschillen zijn in de stijl van verzoeksters antwoorden tussen deze twee gehoren waaruit zou kunnen blijken dat verzoeksters eerste gehoor niet gedegen verlopen is. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Aldus kan niet overtuigen dat verzoeksters onwetendheden te wijten zijn aan een concentratiegebrek; integendeel dergelijke uitleg komt voor als een *post-factum* verklaring om verzoeksters initiële onwetendheid te verschonen en het ingestudeerde karakter van bepaalde aanvullingen tijdens het tweede interview te ontkennen.

Voorts kan het loutere gegeven dat verzoekster geëmotioneerd was tijdens het gehoor, wat overigens niet onmiddellijk blijkt uit het gehoorverslag, niet beletten dat verzoekster waarheidsgetrouwe verklaringen moet afleggen, noch kan worden afgeleid dat het geschetste asielrelaas waarheidsgetrouw zou zijn omdat verzoekster toen emotioneel was. Verzoekster kan dan ook niet laten gelden dat dit een teken zou zijn van "*het doorleef[t][d] en waarachtig karakter van het relaas*" laat staan dat er kan worden

beweerd dat *“de emotionaliteit kennelijk het gehalte van het verhoor kan bepalen in negatieve zin”*. Evenmin kan worden voorgehouden dat een emotionele toestand of het evoceren van pijnlijke zaken *“niet bevorderlijk kan zijn voor de kwaliteit van het relaas”* gezien het gehoorverslag een objectieve weergave vormt van verzoeksters verklaringen en niet van haar emotionele toestand.

3.4. Verzoekster stelt heel haar leven in Nyala te hebben gewoond en er acht jaar gewone studies en drie jaar universitaire studies te hebben gevolgd. Verzoekster woonde samen met vader, moeder, twee broers en een zus, waarbij hun huis verbonden was met de winkel van accessoires van haar broer. Verzoekster werkte verder sinds eind 2010 voor SudanAid, een organisatie die zich inzet voor vluchtelingen. Aldus is verzoekster een gestudeerde en familiaal en sociaal omringde vrouw, die gezien haar herkomst en 24-jarig verblijf in Nyala gedegen, zeker minimale, geografische en politieke kennis inzake Nyala en Darfur dient te hebben. Dit klemmt temeer nu ze koos voor een sociale organisatie te werken die middenin de politieke situatie stond en vluchtelingen hielp en begeleidde. Gezien haar studies, werkervaring en huiswinkel van haar broer is niet ernstig te beweren dat *“zij eigenlijk vrij geïsoleerd leefde”*. Dat verzoekster *“een jonge vrouw van Koptische origine is”* doet hier geenszins afbreuk aan, zoals evenmin de losse beweringen die niet objectief ondersteund worden *“dat Kopten op zichzelf leven en zich niet met anderen mengen”*, *“dat Kopten van nature niet geïnteresseerd zijn in politiek, politici en machthebbers nu zij zelf niet deelnemen aan de politiek; dat dit des te meer geldt voor een vrouw”* en *“dat zij als vrouw al zowieso niet geïnteresseerd was noch betrokken werd bij bepaalde zaken”*.

3.4.1. Het is dan ook niet ernstig dat verzoekster tijdens het eerste gehoor de janjaweed op geen enkele wijze kan situeren (*“ik weet niet wat ze doen, ik zeg groep, maar dat wil niet zeggen dat ze iets doen, misschien is het de naam van hun stam”*, gehoor 1 p. 8, *“ik weet het niet bij wie die mensen zijn. Misschien zijn het rebellen, misschien niet”*, gehoor 1 p. 18). Deze vaststelling volstaat op zich om verzoeksters afkomst en verblijf in Nyala ongeloofwaardig te maken nu het etnisch geweld daar geleid heeft tot zeer zware menselijke gevolgen die voor ieder persoon uit de regio moeten gekend zijn en zeker voor een persoon die voor een vluchtelingenorganisatie werkt. Dat verzoekster bovendien blijft volhouden dat Atta Mannan gouverneur was gedurende de periode dat zij in huis bleef (gehoor 1 p. 16), is evenmin ernstig daar uit de bij het administratief dossier gevoegde objectieve informatie blijkt dat hij slechts tot 2007 in functie was. Evenmin is aannemelijk dat een universiteitstudent niet weet dat de universiteit gesloten wordt omwille van studentenprotesten over examenuitslagen nu het slagen in examens net cruciaal is voor elke student. Ook de talrijke andere door de commissaris-generaal correct weergegeven foutieve verklaringen en frappante onwetendheden inzake haar geografische en politieke kennis, raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten. Dat verzoekster verklaart dat *“zij het huis nooit verliet zonder begeleiding gelet op het gevaar dat vrouwen van Koptische etnie liepen en zij voor de rest thuis diende te vertoeven; dat zij onder meer steeds gebracht werd naar de universiteit en terug opgehaald waar zij enkel de lessen en examens meemaakte; dat zij ook van het werk naar huis werd gebracht en omgekeerd; dat zij het grondgebied van haar geboortestad nagenoeg nooit verlaten heeft, daar waar ook reizen binnen haar eigen geboortestad al zeer beperkt waren”*, kan dit haar uitermate gebrekkige en foutieve kennis niet verschonen gezien zij beweerdelijk heel haar leven in Nyala gewoond heeft. Bovendien gaan deze beweringen in tegen de vaststelling dat ze jarenlang onderwijs genoten heeft, ook aan de universiteit en nadien niet thuisbleef maar gewerkt heeft in een NGO voor vluchtelingenbijstand. Verzoekster tracht haar profiel bij te sturen om haar fundamenteel gebrek aan kennis over haar leefomgeving te verschonen.

Verzoekster toont dan ook niet aan in Nyala gewoond te hebben. Uit de lezing van de gehoorverslagen blijkt trouwens duidelijk dat verzoeksters kennis ingestudeerd is. Ze is bekend met bepaalde gebieden, maar kan ze niet situeren. Ze kent de rivier, zegt eerst dat ze er ging zwemmen, wat strijdig is met haar bewering dat ze nooit buiten kwam, maar kan dan niet aangeven dat deze rivier midden de stad loopt. Het is evenmin ernstig dat verzoekster compleet niet op de hoogte is van de lotgevallen van SudanAid

of haar collega's, integendeel zij bevestigt dat dezen in de periode van maart tot augustus in vrede verder werkten (gehoor 2 p. 5), terwijl uit de objectieve informatie blijkt dat twee collega's werden gearresteerd en SudanAid werd gesloten. Zelfs indien verzoekster verplicht thuis bleef, dan nog is geenszins aannemelijk dat zij hiervan niet op de hoogte werd gebracht door haar familieleden of via andere collega's of derden, nu dit in het belang is van de organisatie SudanAid zelf en het redelijk is te verwachten dat een sociaal gerichte NGO haar werknemers verwittigt.

3.5. Indien *“voor de dienst Vreemdelingenzaken de verzoekende partij gereleveerd heeft dat de Christenen van Noord Soedan in het algemeen beschouwd worden als aanhangers van het Zuid Soedanese regime en om die reden gepest en verjaagd worden door de overheid”*, dan kan enkel vastgesteld worden dat verzoekster in haar beide gehoren enkel een dergelijke vervolging aanhaalde, zodat op dit punt geen persoonlijke vervolging kenbaar wordt gemaakt. Hoe dan ook dient te worden herhaald dat verzoekster geen verblijf in Nyala aantoonde.

3.6. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Voor zover verzoeker documenten neerlegt dient hij dit te doen conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met name dat stukken die in een andere taal dan deze van de rechtspleging zijn opgesteld, voorzien moeten worden van een eensluidende vertaling op straffe van het niet in overweging nemen van deze stukken. Het is dus aan verzoeker om te voorzien in een vertaling.

Verder is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoekster dient niet louter documenten neer te leggen maar zij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn.

3.6.1. Aangaande de badge, kan verzoeksters verweer *“dat de werking van de organisatie en haar werksfeer in de Arabische taal was en niet in de Engelse taal was en dat bijgevolg niet gelet werd op een schrijffout in het Engels (Cf. CGVS II, p. 15-16)”* en *“Dat de werktal trouwens Arabisch was en de kaart voor gebruik in een Arabische sprekende wereld was zodat een vertaalfout daarin best tot de mogelijkheden behoort”* niet worden aangenomen gezien het internationale karakter van deze organisatie. Evenmin kan uit de vertaling ter gehoor blijken dat *“Dat wat betreft de badge blijktbaar de Arabische tekst aan de rechterkant op de 3de lijn onder het eerste gedeelte met band niet in consideratie wordt genomen. Dat daar uitdrukkelijk staat dat het een kaart van Sudan Aid betreft”* (gehoor 1 p. 9). Dat boven de kopie van de badge in het dossier duidelijk geschreven werd ‘badge van betrokkene als medewerkster van de boekhouding van de organisatie Soudan Aid (HAC)’ is verder een weergave van verzoeksters verklaringen ter zake, zonder dat dit een objectieve reflectie is van de inhoud van dit document. Verzoekster laat immers na een beëdigde vertaling toe te voegen van dit document, aldus blijft dit een loutere bewering en zijn verzoeksters verdere opmerkingen in deze irrelevant. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692), zodat de Raad geenszins moet nagaan *“of de overige badges van de organisatie uitgegeven op dat moment diezelfde fout vertonen”*; het staat aan verzoekster om dergelijke bewering te adstrueren. *“Dat de bestreden beslissing door de badge als eerste te plaatsen dit document blijktbaar als het belangrijkste te beoordelen document plaatst”*, is verder een eigen interpretatie van verzoekster. *“Dat de badge met foto trouwens een aantal andere zaken zoals de persoonsgegevens, de foto en de functie bevat zelfs in een onvolkomen vertaling (CGVS I, p. 9)”*, wijzigt hier evenmin iets aan. De overige documenten die nog na het indienen van het verzoekschrift werden overgemaakt, kunnen de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas niet herstellen. Verzoeksters verklaringen zijn immers op alle essentiële punten (verblijf in Nyala, werkzaamheden voor een NGO in Darfur) ongeloofwaardig. Aldus kan evenmin geloof worden gehecht aan haar arrestatie, noch dat ze in de negatieve aandacht zou staan van haar autoriteiten, ze gehoord en mishandeld werd.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK